

به نام او

دانشگاه الزهرا (س)

دانشکده هنر

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته نقاشی

عنوان

جایگاه اشیاء در نگاره های زند و قاجار

استاد راهنمای تئوری

زهرا پاکزاد

استاد راهنمای عملی

دکتر همایون سلیمی

دانشجو

بهناز هوشمند

مهرماه ۱۳۸۹

کلیه دستاوردهای این تحقیق
متعلق به دانشگاه الزهرا می باشد.

تقدیم به پدر و مادرم به پاس حضورشان
و سرکار خانم شهرباف که اگر همراهی و همدلی ایشان نبود
هرگز این پایان نامه به اتمام نمی رسید.

تشکر فراوان از دوستان عزیزم ارکیده ترابی. تیرداد همپارتیان
و آرزو رمضان جماعت برای همکاریهای بی دریغشان
و سپاس و قدردانی ویژه از عزیزانم مریم ابطحی ولیلا فلاح
برای همراهی گام به گام و پیوسته در به انجام رساندن این تحقیق.

چکیده

اهمیت اشیاء در نگاه انسان از آغاز پیدایش در زندگی جریان داشته و تاکنون نیز ادامه دارد. ساخت اشیاء از انواع کاربردی و آئینی آغاز و تا انواع الکترونیکی آن به همزیستی مسالمت آمیزی با انسان منتهی گشته است. حال اینکه این همزیستی در هر دوره ای از تاریخ چگونه خودنمایی می کند از اهمیت بسیاری برخوردار است. این رساله به بررسی موقعیت شی از جنبه های زیبایی شناسی، هویت مداری، نمادگرایی، جامعه شناسی و همچنین کاربرد شی به عنوان عنصری تزئینی می پردازد.

مفهوم شی در هر دوره ای بنا به مقتضیات آن دوران تغییر می کند. در ایران باستان شی دارای وجهی نمادین بوده و بار مسئولیتی سنگین برای ارتباط با عالم غیر بر دوش داشته است. حال آن که در دوره های متأخرتر در ابتدا بیشتر برای پر کردن فضا و ایجاد تعادل در ترکیب بندی و حتی به اسبابی برای تأکید بر سوژه و جریان اصلی تغییر شکل یافته است و در دوران قاجار علاوه بر موارد ذکر شده بیشتر جنبه ای هویت مدار می یابد. در این رساله شی بیشتر با مفهوم طبیعت بی جان مورد نظر است ژانری که در نقاشی ایران به طور مستقل از دوران قاجار آغاز و تا به امروز نیز ادامه یافته است.

کلید واژه: طبیعت بی جان، جاندار پنداری، نقاشی قاجار، حامی، نگارگری ایران، نقاشی اروپایی.

فهرست

کلیات

مقدمه

بخش اول: مروری بر جایگاه اشیا در عهد باستان و عصر صفوی در ایران

- ۱..... هنر در خدمت جاودانگی.....
- ۱۱..... بررسی ویژگیهای هنری دوران صفوی.....
- ۴۰..... افشاریه و زندیه.....

بخش دوم: بازنمایی و جایگاه اشیاء در نگاره های قاجار

- ۴۹..... نقاشی های درباری بررسی شرایط سیاسی و فرهنگی دوره قاجار.....
- ۶۱..... جریان های هنری عهد قاجار.....
- ۸۷..... تجزیه تحلیل نمونه آثار (نقاشی) با تاکید بر طبیعت بی جان.....
- ۱۳۵..... سرانجام.....
- ۱۳۸..... گزارش کار عملی.....
- ۱۴۵..... فهرست منابع.....

کلیات

پرسش‌های پژوهش

- ۱- آیا اشیاء در نگاره‌های ایرانی دارای هویتی مستقل هستند یا صرفاً برای نمایش کاربرد آنها ترسیم شده‌اند؟
- ۲- آیا اشیاء صرفاً برای تعدیل کمپوزیسیون به کار گرفته می‌شوند؟
- ۳- آیا مقولهٔ آنی‌میزم (جاندارپنداری) که در ذهن ایرانیان باستان در اشیاء آیینی نمود دارد در نگاره‌های زند و قاجار مشاهده می‌شود؟
- ۴- نگارگر ایرانی به طبیعت بیجان بعنوان سوژهٔ صرف چقدر پرداخته است؟
- ۵- نقش سفارش‌دهنده در هویت‌بخشی به موضوعیت شیء تا چه اندازه بوده است؟

اهداف پژوهش و ضرورت آن

از آنجائیکه جاندارپنداری در نگاه ایرانیان باستان ریشه داشته و نمود خود را در اشیاء متعلق به مراسم آیینی نشان داده است و معاصرتر از آن در ادبیات به وفور مشاهده می‌شود، و با توجه به اینکه ادبیات و نقاشی در ایران ارتباطی تنگاتنگ دارند و نقاشی بعنوان راوی تصویری شعر، جایگاه ویژه‌ای در تاریخ هنر ایران دارد، هدف از انجام این تحقیق، بررسی اهمیت اشیاء در نقاشی ایران است و بررسی موقعیت شیء در تصویر آنجا که بدون همراهی ادبیات و شعر عرض‌اندام می‌کند.

فرضیه پژوهش:

در ایران باستان اشیاء به واسطه فرم و ساختارشان دارای وجهی ماورایی بوده و در انتقال قدرت و اتصال با عالمی دیگر از آنها استفاده می‌شده است انعکاس این نگاه را در ادبیات نیز مشاهده می‌کنیم. در دوره های پیش از زند و قاجار به دلیل ارتباط تنگاتنگ ادبیات و نقاشی نمونه‌های

عینی از این نگاه و اندیشه به وفور مشاهده می شود. اما در نقاشی قرون دوازدهم و سیزدهم با توجه به تأثیر پذیری از ناتورالیزم غربی و کم رنگ تر شدن سایه ادبیات بر فضای تجسمی ارتباط نقاشی با شی به گونه ای دیگر نمود پیدا می کند.

با فرض بر ریشه ای بودن آنی میزم در فرهنگ ایران، مشاهده می شود نقاش دوره ی زند و قاجار تنها شی را برای نمایش کاربرد آن به کار نگرفته است، بلکه از آن به عنوان عنصری برای معرفی موقعیت اشخاص و جایگاه آنان استفاده کرده و حتی در به کار بردن آن برای تزیین فضا و امدار هنر پیش از خود می باشد.

پیشینه پژوهش

غفاری ، بنفشه؛ شاخصه های هنری مصور در دوره ی قاجار؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده هنر دانشگاه الزهراء، سال ۱۳۸۶

مصباح اردکانی ، گیتا؛ طبقه بندی نقش مایه ها و مضامین در نقاشی ایران از قاجاریه تا معاصر؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده هنر دانشگاه الزهراء، سال ۱۳۸۶

اسلامی، میترا؛ بررسی فرم و ابزار آلات فولادی در دوره ی قاجار؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده هنر دانشگاه الزهراء، سال ۱۳۸۵

طلوع، بهنود، مریم؛ بررسی گل و گلدان در گچ بری های خانه های کاشان در دوران قاجار، پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده هنر دانشگاه الزهراء، سال ۱۳۸۶

هوشمند ، بهناز؛ جاندار پنداری اشیاء ، پایان نامه کارشناسی، تهران: دانشکده هنر دانشگاه الزهراء، سال ۱۳۸۲

جامعه ی آماری

۱۲ تصویر متعلق به نقاشی صفویه و ۳۶ تصویر متعلق به دوران زند و قاجار

مقدمه

این تحقیق از نوع کتابخانه ای بوده و با بررسی ۴۸ نمونه تصویری از دوران صفویه تا دوران قاجار به بررسی جایگاه اشیاء در هنر ایران (این دوران) می پردازد.

در فرهنگ و باور ایران باستان شی بیشتر جنبه ی نمادین داشته است. اشیائی که در مراسم آئینی همراه متوفی به خاک سپرده می شدند و یا اشیائی که به واسطه قدرتشان همچون سپری دفاعی انسان ها را از قهر کیهانی در امان نگه می داشتند. در دوره های متاخرتر موقعیت شی از وجهی نمادین و آرمانی به سمت واقع گرایی تغییر جهت می دهد و تا آنجا پیش می رود که در هویت مداری به عنوان معرف و ناظری بر احوال و جریانات جاری در زندگی ایفای نقش می کند و در این عرصه چنان می تازد که در دوران قاجار به عنوان ژانری مستقل در نقاشی ایران خود را به اثبات می رساند.

در این رساله شی به عنوان طبیعت بی جان مورد بررسی قرار خواهد گرفت و از تجزیه و تحلیل اشیائی که صرفاً به واسطه ی وجه کاربردیشان مانند ابزار آلات جنگی در صحنه های رزم و اسباب طرب در صحنه های بزم) به جز در مواردی محدود پرهیز گردیده است. بررسی نگاره ها از دوران صفوی آغاز و با تمرکز در دوران زند و قاجار به دوره اول پهلوی ختم می شود. دلیل انتخاب این دوره زمانی تحولات و تأثیراتی بود که به واسطه تغییر شرایط سیاسی و اجتماعی و در نتیجه تغییر حامی در خلق آثار به وجود آمد.

هنر قرون دوازدهم و سیزدهم در عین این که وامدار هنر دوران پیش از خود بود همگام با تأثیرات هنر اروپایی تا شکل گیری ساختاری مستقل در نقاشی ایران عصر قاجار پیش رفت چنان که آثار خلق شده در دوره ی اول پهلوی را نمی توان نمونه های متمایزی از دوران پیش از خود تلقی کرد ، آنجا که نقاشی از دربار خارج شده و در دست حامیان ثروتمند و حتی عامه مردم در اماکن عمومی و ابنیه مذهبی به ایفای نقش می پردازد.

در تحلیل نگاره ها شی ،در مقام عنصری کاربردی ،تزیینی و هویت مدار مورد بررسی قرار خواهد گرفت. به نظر می رسد که توجه به طبیعت بی جان به طور مستقل در ایران با آثار شفیع عباسی در ایران آغاز گشته و تا کنون نیز ادامه یافته است. همچنین آمد و شد نقاشان اروپایی به دربار صفوی و پس از آن حضور در دربار قاجار و ورود چاپ دستی و گراور های

فرنگی با مضامین رایج اروپای آن دوران را در شکل‌گیری آن نباید بی‌تأثیر دانست. همه‌ی این عوامل در شکل‌گیری طبیعت بی‌جان به‌عنوان ژانری مستقل در نقاشی ایران تأثیر گذار بوده‌اند.

در بخش اول این رساله پس از بررسی سیر تاریخی هنر از اواخر صفویه تا قاجار به بررسی نمونه‌های تصویری از وجوهی که ذکر شد پرداخته خواهد شد و در بخش دوم جایگاه اشیاء در دوره‌ی قاجار با توجه به رویکرد زیبایی‌شناسی و جامعه‌شناسی مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت. امید به این که این تحقیق ادامه و شروعی برای پژوهش‌های جدی‌تر و عمیق‌تر با محوریت طبیعت بی‌جان در نقاشی ایران گردد.

هنر در خدمت جاودانگی

به درستی بر ما روشن نیست که حالتی از جامعه انسان که امروزه عنوان تمدن بدان اطلاق می‌شود چگونه آغاز گردید... تقسیم قراردادی زمان پیش از تاریخ به سه بخش - دوره‌های دیرینه سنگی، میان سنگی و نوسنگی - بر اساس تکامل ابزارهای سنگی ما به اندازه‌ای که تمایز قائل شدن بین عصر گردآوری خوراک و عصر تولید خوراک اهمیت دارد، بنیادی و قطعی نیست. در این تقسیم‌بندی، دوره دیرینه سنگی تقریباً بر عصر گردآوری خوراک منطبق می‌شود، و دوره نوسنگی یعنی آخرین مرحله آن عصر، با تشدید و گسترش گردآوری خوراک و اهلی کردن سگ مشخص می‌شود. بنا به یک نظر در منطقه‌ای که امروز خاور نزدیک نامیده می‌شود کهن‌ترین جوامع اسکان یافتند و این جوامع علاوه بر کشاورزی سازمان یافته - حکومت، قانون و دین رسمی، همراه با ابزارها و اسلوب‌هایی چون نوشتن، اندازه‌گیری و محاسبه، بافندگی، فلزکاری و سفالگری، پدید آمدند.

ایران

به گفته هروودوت، «انسان مصری، «به حد افراطی مذهبی» بود، و علاقه‌اش به جاودانگی، او را تا مرز شیفتگی و وسواس فکری پیش می‌برد؛ اشتغال و توجه کلی او به زندگی در این جهان فقط برای تأمین سلامت و سعادتش در آن جهان بود... ایشان معتقد بودند که از نخستین لحظه تولد آدمی، یک خود دیگر به نام کا او را همراهی می‌کند، که به محض مردن جسم فانی، می‌تواند وارد جسد شود و به زندگی ادامه دهد... مومیایی کردن که نخستین شرط فناپذیر شدن جسد به شمار می‌رفت، با کارهای دیگری دنبال می‌شد: نوشیدنی و خوردنی، به اضافه پوشاک و ظروف و دیگر وسایل زندگی می‌بایست در کنار جسد گذارده شود تا او چیزی از آنچه در روی زمین داشته است کم نیابد... مصریها امیدوار بودند و انتظار داشتند که پیکرها و وسایلی که در حصار دیوارهای نگهدارنده و جسیم مقبره گردآوری و آماده می‌کردند جاودانگی شخص متوفی را تضمین کند. (گاردنر؛ ۱۳۷۰، ص ۷۴).

اشیاء مکشوفه در گورستان‌های ایران نیز بیانگر این مطلب است که میل به جاودانگی و نگاه «فتش‌یسم» در این خطه نیز رواج داشته و با مطالعه هنر خاور نزدیک به این نتیجه می‌رسیم که جاندار پنداری اندیشه‌ای مشترک بین مردمان این ناحیه بوده است با این تفاوت که هر کدام بنا به باورها و آیین‌های قومی خود، این جریان فکری را در عرصه زندگی جاری می‌ساختند.

نمونه‌های بیشماری از اشیاء کشف شده در گورستان‌ها مبین این جریان می‌باشند. بطور مثال، لگام‌ها از جمله اشیائی بودند که روح را برای رفتن به دنیای دیگر همراهی می‌کردند طبق شواهد بدست آمده ساکنان لرستان اسب را با مرده دفن نمی‌کردند بلکه به جای اسب نشانه‌ای از آن، یعنی لگام اسب را از برنز می‌ساختند و زیر سر مرده قرار می‌دادند... با قرار دادن این لگام‌ها در زیر سر مردگان، ورود روح آنها به دنیای جاودانه تأمین می‌شد و دیگر نیازی به تدفین اسب با آنها نبود گاهی اوقات بر نقش روی این زیرسری‌ها بالی می‌چسباندند و آنها را بصورت حیوانی خیالی درمی‌آوردند. (تصویر ۱) (هوشمند؛ ۱۳۸۲، ص ۲۰)

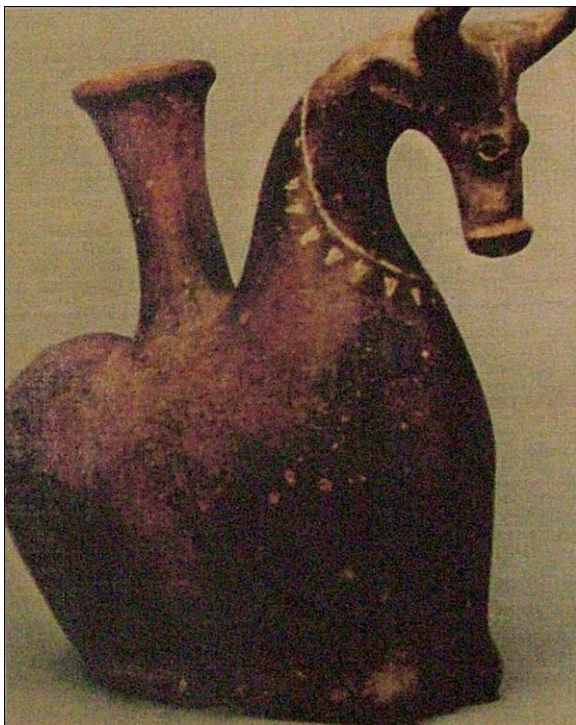

تصویر ۱. تیغه دهنه مفرغ ریختگی، ۱۰۰۰ تا ۹۰۰ ق.م. لرستان، عرض ۱۳ سانتی‌متر، موزه هنر- سین سینایی

تصویر ۲. ظرف

هزاره دوم ق.م، شاه تپه، بلندی ۲۱/۵ سانتی متر، مجموعه خصوص

تصویر ۴. ابریق سفالی، هزاره اول، اردبیل

تصویر ۳. ظرف مجوف پیکره سفالین زن
هزاره اول، مارلیک، ارتفاع ۳۷ سانتی متر

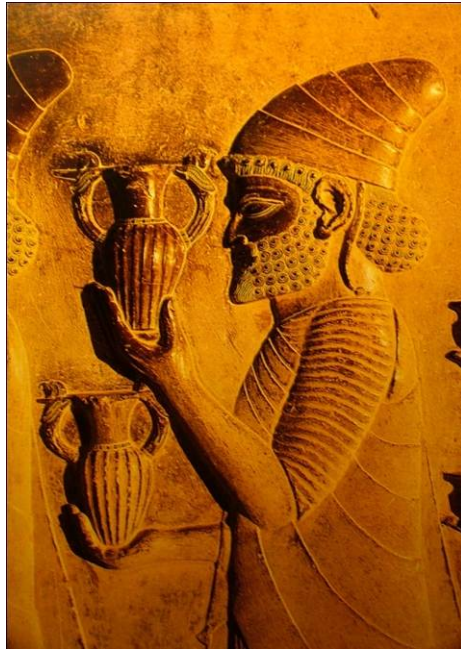

تصویر ۵. ریتون. دوره هخامنشی

تصویر ۲ که متعلق به هزاره‌ی دوم پیش از میلاد است و از شاه تپه به دست آمده یکی از زیباترین ظروف انسان ناماست. این ظرف که به هیأت زنی درآمده دارای تزئینات مفتولی است و نکته قابل توجه آن منافذ دو پستان ظرف است که محتویات ظرف از آن بیرون می‌جهیده است. در املش و مارلیک، از این نمونه‌ها بسیار دیده می‌شود. تصویر ۳ پیکره سفالین مجوف زنی به رنگ قهوه‌ای روشن و به ارتفاع ۳۷ سانتی‌متر، متعلق به هزاره اول در مارلیک را نشان می‌دهد که قوری لوله‌داری را به نشانه‌ای تمثیلی در سینه‌اش نشانده است. این برخورد شکل نمادین و تمثیلی در ارتباط با آب و شیر می‌باشد. (همان، ص ۲۶)

به نظر می‌رسد در عهد باستان انسان‌ها از جنبه‌های سمبلیکی که به یک شیء می‌دادند در زندگی روزمره به تناسب رسم و آیین و ضرورت نیز استفاده می‌کردند. (تصویر ۴) ابریق سفالینی در ترکیب گاو مربوط به هزاره اول گواه بر این مدعاست. دهانه ابریق در پشت حیوان قرار دارد و از آنجا مایع را به درون ابریق می‌ریختند. سوراخ‌های مضاعفی در زانوهای خمیده حیوان وجود دارد که مایع از منافذ آن خارج می‌شده است. سر شاخدار خمیده به پایین و نقش زنجیربافت دور گردن به حیوان تقدس بخشیده است. سیفالله کامبخش فرد محقق ایرانی این ابریق‌ها را ابریق میثاق می‌داند که دو یا چند نفر در قراردادهای و پیمان‌ها از مایع درون آن همزمان می‌نوشیدند و پیمان می‌بستند. (همان، ص ۳۱) و بسیاری از این ظروف و تعبیری این چینی که جاندار پنداری اشیاء را تا آن جا پیش می‌برد که به شیء قدرتی و رای قدرت انسانی می‌دهد تا او را در انجام مراسم و آیین‌ها و جریان زندگی همراهی و محافظت کند.

ریتون‌های عهد هخامنشی نیز خود گواه بر این باورند. (تصویر ۵) با مشاهده نقش برجسته‌های تخت جمشید در صحنه‌های اهدای هدایا، اشیاء نقش دیگری بازی می‌کنند، اشیا صرفاً جنبه سمبلیک ندارند بلکه راوی جریان و رابطه‌ای هستند که بین انسان‌ها جاری است. (تصویر ۶) این اشیاء هم دارای تزئیناتی در خورشاه می‌باشند و هم در برخی تصاویر بدون نقش و ساده ترسیم شده‌اند همانطور که در (تصویر ۷) مشاهده می‌کنید از بین چهار نفر یکی کلاهی بر سر و خنجری بر کمر دارد، که این خود مبین جایگاه برتر او نسبت به افراد دیگر است. علاوه بر خنجر و کلاه او طوقی هم بر گردن و عصایی هم در دست دارد، حضور این چینی اشیاء بر این مسئله تأکید می‌ورزد که اشیاء معرف شخصیت افراد هستند.

تصویر ۶. هدیه آوران
بر بدنه دیواره پلکان شمالی کاخ آپادانا

تصویر ۷. نقش هدیه آوران
بر بدنه پلکان شرقی کاخ آپادانا

به نظر می‌رسد در خاور نزدیک وجه نمادین و روایتگر اشیاء آنچنان بر وجه کاربردی و مصرفی آن‌ها غلبه می‌کند که تاکنون، تصویری که تنها چیدمانی از اشیاء بطور مستقل باشد مشاهده نشده است؛ تصاویری مشابه نقاشیهای پمپئی در عصر هرکولانئوم روم باستان. نقاشیهایی که بعنوان طبیعت بی‌جان صرف در قیاس با آثار قرن هفدهم اروپا (که نقاشی طبیعت بیجان دوباره اوج می‌گیرد) بی‌بدیل می‌نماید.

تصاویر ۸ تا ۱۱ نمونه‌هایی از نقاشی‌های دیواری پمپئی با موضوع طبیعت بی‌جان است. (تصویر ۸) بخصوص از لحاظ نمایش تنگ بلورین شفاف‌ی که تا نیمه محتوی آب است جلب توجه می‌کند. تجسم انعکاسات نور چنان با دقت و موشکافی مراعات شده است که احساس می‌کنیم نقاش تصویر خود را از روی تنگی واقعی که عیناً به همین نحو در معرض تابش نور قرار داشته، ساخته است، لیکن در این اثر به هیچ وجه نمی‌توان منبع و مسیر نور تابیده شده را پیدا کرد، زیرا سایه‌های اشیاء مختلف با هم سازش ندارند. همچنین به نظر نمی‌آید که تنگ آب در مسیر تابش نوری قرار گرفته باشد، بلکه چنین می‌نماید که همه روشنایی در داخل تنگ بلورین زندانی شده است. معلوم است که هنرمند رومی با همه‌اhtمامی که در ایجاد خطای دید به کار برده است برای تجسم خصوصیات تابش نور و نیز احداث عمق فضایی تابع اصولی معین نبوده است. در نتیجه اثر وی هر قدر از لحاظ جزئیات به طور محسوس حقیقی باشد از جهت ساختمان کلی همواره فاقد آن عامل وحدت بخشی که اساس کار را بوجود می‌آورد بوده است. اما در آثار ممتازی که از آن زمان به دست آمده این فقدان به حد کافی با خواص و مزایای دیگر جبران شده است، تا جایی که خرده‌گیری فوق‌اعتبار خود را از دست می‌دهد و دیگر از مقام هنرمند رومی چیزی کاسته نمی‌شود. (جنسن، ۱۳۷۹، ص ۱۶۰)

تصویر ۸- طبیعت بی جان با چند هلو و یک تنگ بلورین
نقاشی دیواری تبدیل شده به قاب تزئینی، هرکولانوم، حدود ۵۰ قبل از میلاد، تقریباً ۳۳/۵×۳۵ سانتیمتر، موزه
ملی ناپل

تصویر ۹

تصویر ۹- نقاش با دقت و ظرافت نور و سایه ناشی از تابش نور بر بدن ماهیان را ترسیم کرده است. تصویر کردن سایر موجودات دریایی در پس زمینه (موجودی سفید رنگ و چیزی شبیه صدف) بسیار جالب توجه است. ظاهراً این جانوران اهمیت ماهیها را نداشته اند چرا که در ساخت و پرداخت آنها هیچ مهارتی به خرج نداده است. پس زمینه ها بسیار ساده و با توانالیه های ملایم و نزدیک به هم نقاشی شده است.

سمت چپ تصویر یک ماهی آویزان است. سایه ماهی بر روی دیوار و درخشندگی بدن ماهی حاکی از تابش نور از منبعی مشخص است. البته اغراق در روشنایی پس زمینه این قسمت این گمان را دچار تناقض می کند. نقاش تلاش کرده با تیره تر کردن زیر ماهیانی که بر روی رف قرار دارند درامر حجم پردازی و ترسیم موقیت واقعی ریخته شدن آن ها بر روی رفت تاکید ورزد.

تصویر ۱۰- قرینگی این نقاشی برخلاف نقاشی هایی که تا کنون مشاهده کردیم قابل ملاحظه است. چهار پرنده که احتمالاً شکار شده اند در پس زمینه از نوک به هم متصل و از دیوار آویزانند. ظرفی که حاوی تخم مرغ است ا زدو ظرف دیگر جلوتر و در مرکز تصویر قرار دارد. دید همزمان نقاش (نگاه از بالا و روبرو) با تاکید بسیار در ترسیم بشقاب بکار رفته است. در صورتیکه در به تصویر کشیدن پارچ و ظرف دیگر چنان تاکیدی بر محتوای ظرف و در نتیجه نگاه از بالا ندارد. سایه های ظروف بر روی رف حاکی از منبع نور از سمت چپ می باشد و نقاش تلاش کرده آن را در تمام عناصر تابلو بسط بدهد. وضعیت معلق قاشق بر روی ظرف سمت چپ جالب توجه است. چرا که نقاش با توجه به تاکیدی که بر واقعگرایی دارد اهمیت چندانی برای ایستایی قاشق بر روی ظرف قایل نشده و تنها با ظرافت به ترسیم نور و سایه آنها بطور مستقل از هم پرداخته است. تلاش نقاش برای جنسیت پردازی قابل توجه است.